

Lourdes

2020

A – EEN OVERZICHT	2
1 - HET GELAAT VAN MARIA, DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS	2
2 - DE VERSCHIJNING DIE VOLGT OP DEZE VAN 25 MAART VALT OP PAASWOENSDAG 7 APRIL	3
3 - DE KERK IS DE FAMILIE	3
B - BEZINNING OP HET THEMA	6
1 - "WEES GEGROET, MARIA..."	6
a) <i>De genade van een ontmoeting, in de schaduw van het Kruis</i>	6
b) <i>"Wie ben jij, Onbevleete Ontvangenis?"</i>	8
2 - "JONGER DAN DE ZONDE"	9
a) <i>God geeft zich als een kindje</i>	9
b) <i>Het slagen van God</i>	10
c) <i>Een verborgen bron, een nieuwe hoop</i>	12
3 - "DAAR IS JE MOEDER"	14
a) <i>Een nieuwe naam, een nieuwe geboorte</i>	14
b) <i>De naam en de zending van de Kerk</i>	16
c) <i>Kinderen van Maria, missionarissen van het Evangelie</i>	19

Lourdes, een naam die zending is:

"IK BEN DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS."

A – EEN OVERZICHT

Drie invalshoeken met concrete gestes om er mee aan het werk te gaan:

1 - HET GELAAT VAN MARIA, DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS

Het glasheldere schepsel van de gegeven liefde. Een schepsel, geen godin en evenmin een wezen tussen God en de mens. Een beschikbare vrouw, helemaal, van A tot Z, vanaf haar conceptie tot aan haar dood. Zij is zonder zonde ontvangen, zonder enig obstakel aan de liefde, Onbevlekt: anders had God aan haar deur kunnen blijven kloppen. Inderdaad, de liefde kan in haar vlees worden, en is niet langer alleen maar een woord dat blijft hangen. Zij verwekt de gave van God, zijn Zoon, zijn Eengeborene, zijn Alles. Zij vereenzelvigd zich met die taak: de verwekking van de Zoon van God. Op 25 maart, na drie weken verschijningen en drie weken stilte kan zij tot Bernadette zeggen: IK BEN de Onbevleete Ontvangenis."

Daarom gaat het christenvolk zo graag naar Maria, een zo mooie Moeder. In onze streken wordt haar beeld vereerd. Wij worden uitgenodigd om dat beeld naar Lourdes mee te brengen, als teken van vreugde en erkentelijkheid.

Wij brengen naar Lourdes het beeld van Maria mee.

Lourdes
2020

2 - DE VERSCHIJNING DIE VOLGT OP DEZE VAN 25 MAART VALT OP PAASWOENSDAG 7 APRIL.

Bernadette, houdt na een tijd niet langer de was van de kaars maar de vlam tussen haar handen. Zij wordt paaskaars, brandende struik, teken van de brandende aanwezigheid van die Liefde die doorheen onszelf wil gaan. Iedereen is van voor de grondvesting van de wereld geroepen om in de aanwezigheid van God in liefde heilig en vlekkeloos te zijn. Het voorrecht van Maria zegt ons wat we zijn en welke onze roeping is.

Elk van ons ontvangt een witte steen en een nieuwe naam, het geheim van zijn hart in het Hart van God: de naam en de zending. Elkeen ontvangt hem in de genade van zijn doopsel: "Je bent mijn welbemind kind. Je bent een echt wonder." En de genade van het sacrament van de Verzoening dompelt ons onder in de vreugde van de nieuwe geboorte in God. Wij hadden als het ware instinctief de smaak van de zonde, maar Maria geeft ons de smaak van God, de smaak van de aanbidding, van het luisteren naar zijn Woord, de smaak van een totaal gegeven leven.

*Ik ontvang een witte steen, waarop ik
de naam schrijf die ik in gebed en gesprek ontvang.*

3 - DE KERK IS DE FAMILIE: de moederlijke plek waar we met God zijn verzoend, waar wij broers en zussen krijgen met wie wij Gods gave delen. Een geïsoleerde christen is een christen in gevaar! Maria wil ons als een Moeder samen zien, met Jezus, onze oudste Broer.

Wij realiseren ons ook dat wij door een ontelbare menigte getuigen werden voorafgegaan, die het licht in hun leven hebben verwelkomd. Dat zijn de heiligen, en wij kunnen er een kiezen die ons meer speciaal zal helpen op onze geloofsweg.

Wij brengen veel toevertrouwde intenties naar Lourdes mee. Wij vertrekken uit Lourdes, verrijkt door een nieuw engagement: misschien water van de Grot, souvenirs... Wij kunnen ook de genade ontdekken van een christelijke broederlijkheid, een gebedsgroep, een dienst, een beweging. Men kan ook, om in de genade van de ontmoeting van Maria en Bernadette te blijven, het scapulier van de **Familie van O.L.Vrouw van Lourdes** ontvangen. Nadien ontvangen we elke maand een brief om liefst samen met anderen te overwegen, om zo samen kleine kernen te vormen, huizen

van leerling – missionarissen, apostelen van een nieuw Pinksteren.
In Lourdes zouden wij de Mariafeesten en de Mariamaand willen beklemtonen, van het Heiligdom en van de plaatsen die er mee verbonden zijn **“scholen van de Onbevleete”** maken, door er steeds weer op te wijzen dat Maria ons naar Christus leidt. Hij is het die haar aan ons geeft, *“Ziedaar uw Moeder”*, en zij maakt ons aandachtig: *“Doe alles wat Hij u zeggen zal.”*

Ik kies of ontvang de naam van een heilige die mij begeleidt.

*Wij doen een akte van vertrouwen of van toewijding
in de Onbevleete Ontvangenis van Maria.*

GEBED VAN TOEWIJDING AAN MARIA
Heilige L-M Grignion de Montfort

O Maria,
ik kies u nu, in tegenwoordigheid
van heel
de gemeenschap van de heiligen,
tot mijn moeder en meesteres.
Als slaaf geef ik u en wijd ik u toe
mijn lichaam en mijn ziel,
mijn innerlijke en uiterlijke
goederen,
zelfs de waarde van mijn goede
werken
in verleden, heden en toekomst
Ik laat u het volledige recht om
zonder
enig voorbehoud van mijn kant
over mij en al het mijne te
beschikken,
naar uw inzicht,
tot meerdere eer van God,
in tijd en eeuwigheid.
Zo zij het.

AKTE VAN VERTROUWEN IN MARIA
Familie O.L.Vrouw van Lourdes

Wees gezegend, God onze Vader,
omdat U Maria zo mooi
hebt geschapen,
en haar als Moeder aan
ons hebt gegeven
aan de voet van het Kruis van Jezus.
Wees gezegend, omdat U ons hebt
geroepen, zoals Bernadette,
Maria in uw licht te zien
en te drinken aan de bron van uw Hart.
Maria, je kent de ellende
en de zonden van
ons leven en van het leven
van de wereld.
Wij willen ons vandaag
aan jou schenken,
helemaal en zonder voorbehoud;
wij worden elke dag uit jou geboren
door de kracht van de Geest,
wij leven van het leven van Jezus
als kleine dienaren van
onze medemensen.
Leer ons, Maria,
het leven van de Heer te dragen.
Leer ons het “ja” van je hart.

Akte van toewijding van de H. Maximilaan-Maria Kolbe

O, gezegende Maagd, gewaardig je mijn lof te ontvangen,
Onbevleete Ontvangenis, Koningin van hemel en aarde,
toevlucht der zondaars en zeer liefdevolle Moeder
aan wie God heel zijn barmhartigheid heeft willen toevertrouwen.

Hier ben ik dan, aan je voeten,
ik... arme zondaar.

Ik smEEK je, aanvaard heel mijn wezen
als je bezit en eigendom.

Handel in mij naar jouw wil, in mijn ziel en in mijn lichaam,
in mijn leven, in mijn dood en in mijn eeuwigheid.

Beschik allereerst over mij volgens jouw verlangen,
opdat eindelijk mag geschieden wat men van je zegt:

De vrouw zal de kop van de slang verpletteren.

En ook:

Jij alleen zult de ketterijen van heel de wereld overwinnen.

Mag ik in jouw handen, onbevleet en zo rijk aan barmhartigheid,
het instrument van jouw liefde worden,

in staat om zoveel lauwe en verloren gelopen zielen
tot leven te brengen en te ontplooien.

Zo zal het Rijk van het goddelijk Hart van Jezus zich eindeloos uitstrekken.

Waarlijk, alleen al jouw aanwezigheid trekt de genade aan
die zielen bekeert en heiligt,

want de genade ontspringt aan het goddelijk Hart van Jezus
en stroomt via jouw moederlijke handen over ons.

*In een veld van het dorp
San Miguel Los Lotes, in
Guatemala, ontspruit een klein
plantje doorheen de lava na
de uitbarsting van een vurige
vulkaan.*

Het leven is sterker!

Lourdes
2020

B - BEZINNING OP HET THEMA

1 - "WEES GEGROET, MARIA..."

a) De genade van een ontmoeting, in de schaduw van het Kruis

Hier zijn we dan bij de Grot, met Bernadette, om Maria te ontmoeten. In feite zag niemand Maria tijdens de verschijningen, maar men wilde Bernadette zien: zij is het, dat kleine onbekende jonge meisje van Lourdes, dat men in het Licht ontdekte. Wij wilden bij haar zijn in 2019, omwille van de dubbele verjaardag van haar geboorte en dood.

In 2020 willen wij ons laten inleiden in het mysterie van haar gezicht dat een licht van elders weerkaatst. Misschien eerst toch wel de weg volgen die de Dame haar vraagt te gaan, als antwoord op de vraag die op 18 februari werd gesteld: "Mevrouw, wil u voor mij zo goed zijn uw naam op te schrijven?" – En glimlachend antwoordt de Dame: "Het is niet nodig", en zij herneemt dan de mooie formule die Bernadette zelf gebruikte om van haar een belofte te vragen: "Wilt u voor mij zo goed zijn om gedurende twee weken naar hier te komen?" Ik kan mijn naam niet geven alsof het alleen maar een naamkaartje is of een officieel document. Ik stel u voor dat ik mijn hart voor u open, en dat veronderstelt dat u ook het uwe opent... Wilt u zich voor deze uitwisseling engageren?

De tijd om aan elkaar te wennen, om wederzijds verwonderlijkheden uit te wisselen. Geen enkele publicitaire campagne om de klanten beter te leren kennen kan ons doen binnengaan in een gratis uitwisseling, in deze eenheid vanuit de genade. Want het gaat niet om nemen, maar om geven, zich geven, wetend dat men alleen zo kan binnengaan in de genade als mens te bestaan. Het lichaam, de geest en het hart van de andere worden zo gemakkelijk goederen om uit te buiten. Wij zijn uitgenodigd een Mysterie te bezoeken, te ontdekken, op te wekken, dat geopenbaard wordt in het geheim van de Ontmoeting.

Lourdes
2020

De naam van Maria willen kennen vraagt om de bereidheid te luisteren naar het kloppen van haar hart, voldoende stil te zijn om de ademstoot te laten passeren die de andere wil doorgeven. Het is beetje bij beetje zien waar zijn woning is, er ook zijn intrek in nemen, delen in zijn smaken, zijn manier van denken, terugkeren tot zijn oorsprong om op mijn beurt opnieuw voor een nieuw leven, een gedeeld leven, geboren te worden.

Bernadette werd er toe gebracht, van bij het eerste verrassende moment bij het zien van het licht in de Grot, de ontmoeting te situeren in de schaduw van een al te vertrouwd teken, een teken dat opnieuw moet aangeleerd worden met het respect dat het verdient, het kruisteken: *"In de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige Geest."* In de naam van een God in drie personen die zich op het Kruis openbaart, het Kruis van het lijden, het Kruis dat gewild was door een Liefde die zin geeft, zelfs aan het lijden en aan de dood. Het Kruis dat het Mysterie openbaart van een God die eeuwige liefdesrelatie is, met het vermogen te sterven voor wie men bemint.

Daar is altijd onze afspraak. Bernadette zal het ook weten, ook voor haarzelf, tot het sterven met het kruisbeeld vastgehecht op haar borst: ook zij bestaat alleen om te beminnen. *"Ik wil geen moment meer leven zonder te beminnen."* Bernadette heeft in de Grot de ervaring van een gewone en toch zo zeldzame ontmoeting: *"Zij keek naar mij zoals een mens die tot een andere mens spreekt."* Neemt men deze uitdrukking ernstig, dan toont zij een mateloos respect voor het unieke mysterie waarmee elke mens is bekleed, en waarvan hij zelf de maat niet is. Het menselijk wezen is geen ding, ook geen dier dat door zijn instinct wordt geleid, hij is wel het unieke wezen waarmee God een relatie wil hebben. Een vrijheid richt zich tot een andere vrijheid, in de adem van de Geest van Liefde.

Over die ontmoeting kunnen wij ons ongetwijfeld een idee vormen wanneer wij het begin en het einde van het Evangelie bij elkaar nemen, de groet van de engel Gabriël vanwege God aan Maria (Lc 1, 28) en deze van Jezus aan hen die het graf leeg hebben gevonden: "Gegroet" (Mt 28, 9). Een respectvolle benadering van God die zich richt tot de vrijheid van zijn schepsel, om deze een opdracht te geven : Jezus doen geboren worden, de Kerk doen geboren worden, een nieuwe wereld baren. De vrouwen zijn zo geroepen om in het denken van God zelf binnen te treden, om het leven uit te vinden.

b) "Wie ben jij, Onbevleete Ontvangenis?"

Maria is niets anders dan het perfecte antwoord dat eindelijk werd gegeven op het verlangen van God. Door haar gave deelt zij in de vreugde van de eeuwige Liefde. In die kleine vrouw van Nazaret ziet de Vader het schepsel dat Hem vertrouwen schenkt; zonder vrees wordt de Zoon aan haar gegeven als een embryo in de schoot van zijn moeder, als het kind dat helemaal afhankelijk is van de goede wil van zijn ouders. Zo is zij de Tempel, de Icoon, de Bruid van de heilige Geest, om een beeld te gebruiken dat geliefd was tijdens Vaticaan II, door de Pausen ook en door heiligen¹.

"Wie ben jij, Onbevleete Ontvangenis?" Pater Kolbe stelde zich die vraag tijdens zijn bedevaart naar Lourdes in 1930. Het was ook het onderwerp van zijn meditatie op de dag van zijn aanhouding, op 17 februari 1941, terwijl hij zou vertrekken voor het kamp in Auschwitz. Hij herbeleefde dan de bewondering van de engel Gabriël bij het aanschouwen in dat kleine dorp Nazaret van het aanbeden mysterie in de hemel: de verwekking van de Eengeboren Zoon. Het vlees van een vrouw draagt het Leven van God die zich geeft. Zij is de volmaakte echo van het eeuwige Ja van God, zij laat Hem toe dat zijn naam voortaan in de geschiedenis van de wereld weerklinkt.

De Geest van vertrouwen en liefde werd door de zonde van de mens uit het paradijs verjaagd, en de aarde is een hel geworden; vervolgens heeft Hij enkele uitverkorenen benaderd, patriarchen, profeten of koningen, die Hem hebben ontvangen, maar Hem ook ontrouw zijn geweest. Nu kan Hij bij de mensen blijven wonen: "*De heilige Geest zal over U komen, de macht van de Allerhoogste zal u overschaduwen*", want u bent het tabernakel, de Tent waar Gods Gave komt wonen.

God openbaart zich door mens te worden. Hij herkent zich in zijn schepsel, helder door de Liefde. En Maria, die zich geen enkel ogenblik beschouwt in haar wonderbare schoonheid, laat in zich de God zingen die zich vernedert: zij is zijn kleine dienstmaagd, zij lijken op elkaar. En zij laat zich op haar beurt uitnodigen haar blik te vestigen op een nederig meisje in een klein dorp van de Pyreneeën, een Nazaret van onze tijd, een Bernadette die op haar gelijkt.

---

1 - Maria wordt door het Concilie aangeduid als "de Moeder van de Zoon van God en bijgevolg de geliefde dochter van de Vader en het heiligdom van de heilige Geest". Haar Bruid van de heilige Geest zijn mag niet op hetzelfde niveau worden geplaatst als haar Moeder van Jezus zijn, maar het is een beeld dat geliefd is door Franciscus van Assisi in zijn mariaal antifoon, door P. Kolbe ook, en door Paulus VI hernomen in de exhortatie *Marialis Cultus* 26, en door Johannes Paulus II in zijn encycliek *Redemptoris Mater* 26.

Zij zal in haar dezelfde transparantie herkennen en bewonderen, haar beschikbaarheid voor haar taak, Christus in de zielen doen geboren worden.

De bedevaartorganisatie wordt zo uitgenodigd om bij de mensen rond Maria en Bernadette eenheid op te wekken: dat het gelaat van de medemens, het gelaat van de wereld, het gelaat van God in het licht mag verschijnen. Het ware interessant indien elke bedevaart een beeld zou meebrengen, van Maria, zoals ze in het eigen bisdom, in het eigen land wordt vereerd. Het zou kunnen meegedragen worden met de vlaggen tijdens de mariale processie, en zo de aanwezigheid tonen op onze wegen, van die Moeder die ons laat geboren worden in het leven van God. Geleid door de Heer zelf zeggen wij affectief: *"Wees gegroet, Maria..."*

2 - "JONGER DAN DE ZONDE"

a) God geeft zich als een kindje

Bernadette weet dus vanaf 25 maart 1858 dat de Dame in de Grot, Aquero, niemand anders is dan Maria, de Moeder van Jezus. Maar de naam die zij zichzelf geeft kan verbazen. Hij doet denken aan het dogma dat Pius IX vier jaar voordien, op 8 december 1854, heeft afgekondigd: Maria werd zonder de erfzonde ontvangen. Maar in Lourdes gaat het niet zomaar om de herinnering aan een kwaliteit die al was erkend in het gebed van de miraculeuze medaille: *"O Maria, zonder zonde ontvangen,..."* Voor Maria gaat het er om te zeggen wie zij is, om het openbaren van het geheim van haar hart. Zij brengt de handen bijeen, heft de ogen ten hemel en zegt: *"Ik ben de Onbevleete Ontvangenis."*

Men heeft kunnen denken dat zij wilde zeggen de absolute Zuiverheid te zijn, maar het ontvangen is geen kwaliteit, het

Lourdes
2020

is een daad. Op 25 maart, negen maand voor Kerstmis, wordt het ontvangen van Jezus gevierd. Maria stelt zich gelijk met haar zending, een klein wezentje voor de wereld in haar schoot ontvangen, de Zoon van God: zij heeft geen ander bestaan dat dit moederschap, hier in zijn wortel zelf aangeduid, het ontvangen van een kind. Is zij zelf zonder zonde ontvangen, dan is het niet om naar haar te kijken en te bewonderen, maar om haar ja na te volgen, haar ontvangen van Gods gave. "IK BEN" zegt ze, helemaal opgenomen in die dwaze liefde die God er toe brengt zich als een klein kind te geven.

Pater Kolbe tracht het ons uit te leggen: in God is de Vader degene die verwekt, de Zoon die wordt verwekt en de Geest de verwekking, de gedeelde liefde van de Vader en de Zoon². En God wil die liefde aan de wereld geven: Hij heeft daarvoor liefdevol beschikt over het hart van een schepsel om zijn Geest zonder voorbehoud te ontvangen. Had zij geen ja gezegd, dan had Hij de deur niet kunnen openen en was Hij blijven kloppen. Maar Hij heeft die kleine vrouw uit Nazaret weten te vinden, helemaal leeg van zichzelf, van enige pretentie over een autonoom bestaan: zij is vol van genade, vol van de heilige Geest; zij is helemaal helder.

b) Het slagen van God

Voor God is niets voor altijd verloren. De zonde heeft niet het eerste woord in de geschiedenis. Wij zijn geworteld in een Liefde die ons draagt, en die de zonde niet heeft kunnen uitwissen in het diepste van onze harten. In onze geschiedenis, onder alle lagen van geweld en modder, waarachtiger dan alle bezoedeling, klinkt het lied van de bron die opstijgt uit het hart van Maria, is er dit jawoord, dit "Fiat" dat tot het licht is gezegd, en dat ons bevrijdt uit de nacht van het niets.

Wanneer de Heer de wereld wil scheppen, weet Hij dat Hij kan zeggen "*Fiat Lux*", "*Er weze licht*", want Hij hoort al het antwoord van zijn schepsel: "*Fiat mihi secundum Verbum tuum*", "*Laat aan mij gebeuren wat uw Woord zegt*". Hij hoort het hart kloppen van zij die toelaat dat zijn scheppend Woord in haar lichaam vlees wordt. Het bestaan wordt ons niet opgedrongen. Het is aan iedereen om dat moederlijke deel van ons bestaan te laten groeien om ja te durven zeggen. "*Gezegend bent U, Heer, omdat U mij hebt geschapen*": dat gebed van de H. Clara wordt ons gebed, wanneer wij ons van onze hoogmoed of van onze angsten bevrijden en ons voor het Leven openstellen.

---

2 - Maximilien Kolbe, L'Immaculée révèle l'Esprit Saint, textes traduits par J.-F. Villepelée, Paris, 1974, p. 47-51.

Het "Fiat", het Ja van Maria is het ja van een vrijheid die put uit de bronnen van de Genade. Eva had de slang in haar de argwaan laten indruppelen, Maria leeft van het vertrouwen op Degene die in zijn trouw aan de Vader tot het uiterste gaat. Maria leeft van de gehoorzaamheid van de Zoon. In de chronologie van de wereld bestaat Maria voor haar kind Jezus, maar in het hart van God is zij voor altijd de eerste leerlinge van het Woord, "Dochter van uw Zoon"³.

Vanuit haar eigen ervaring kan de kleine Theresia van het Kind Jezus ons helpen, beter dan de grote theologen, om deze afhankelijkheid van Maria tegenover haar Zoon te begrijpen. Zijzelf is bewust dat ze zonder Gods behoedend handelen de grootste zondares zou zijn: "Ik erken dat ik zonder Hem zo laag zou zijn gevallen als de heilige Magdalena [...]

maar ik weet ook dat Jezus aan mij meer heeft gegeven dan aan de heilige Magdalena, want Hij heeft mij bij voorbaat geholpen, mij belettend te vallen" (Manuscript A, 38 v°). De heiligheid is de vrucht van een voorkomende Barmhartigheid, geen kwaliteit waarmee de mens kan opscheppen.

Maria, zonder erfzonde ontvangen, scheen voor de theologen een uitzondering bij de universele verlossing in de dood en verrijzenis van Christus. Zij hoefde niet vrijgekocht te worden. Terwijl ze toch de meest volmaakte vrijgekochte is, niet nadien, alsof God alleen maar zijn gekwetste schepping kon herstellen, maar van bij het begin. Zij is "de Vrouw in de eindelijk herstelde Genade,... het schepsel van God op de morgen van haar oorspronkelijke pracht"⁴.

3 - Dante Alighieri, geciteerd door Johannes Paulus II, in *Redemptoris Mater* 10.

4 - Paul Claudel, *La Vierge à midi*, *Œuvre poétique*, Oorlogsgedichten 1914-1915, La Pléiade, Gallimard, 1957.

Om die vrijwaring van de erfzonde te doen begrijpen, heeft “Duns Scotus⁵ een argument ontwikkeld dat later ook door paus Pius IX in 1854 wordt overgenomen, wanneer hij het dogma van de Onbevleete Ontvangenis van Maria plechtig afkondigt. Het gaat om het argument van de “voorkomende Verlossing”, dat zegt dat de Onbevleete Ontvangenis het meesterwerk is van de Verlossing die Christus bewerkte, omdat juist de kracht van zijn liefde en zijn bemiddeling heeft gemaakt dat zijn Moeder werd gevrijwaard van de erfzonde. Maria is dus helemaal door Christus vrijgekocht, zelf voor haar conceptie”.⁶

c) Een verborgen bron, een nieuwe hoop

Noch het kerkelijk leergezag noch de theologen hebben deze leer uitgedacht. “Theologen van grote waarde, zoals Duns Scotus voor wat betreft de leer over de Onbevleete Ontvangenis, hebben met de specifieke bijdrage van hun denken het Volk van God verrijkt, in wat het spontaan over de Heilige Maagd al geloofde en in zijn vrome daden, artistieke uitdrukkingen en, algemeen gezien, zijn christelijk leven toonde. Zo, zowel voor het geloof in de Onbevleete Ontvangenis als in de lichamelijke tenhemelopneming van Maria, was het geloof bij het Godsvolk al aanwezig, terwijl de theologie de sleutel nog niet had gevonden om het te interpreteren binnen het geheel van de geloofsleer. Het Volk van God gaat dus vooraf aan de theologen, en dat alles dank zij de bovenna-tuurlijke *sensus fidei*, dat wil zeggen, dank zij de capaciteit, door de heilige Geest verleend, om nederig van hart en in de geest de realiteit van het geloof te omarmen.

In die zin is het Volk van God een “kerkelijk leergezag dat voorafgaat” en dat nadien door de theo-

---

5 - Deze franciscaanse theoloog uit de XIIIe eeuw werd officieel door Johannes Paulus II in 1993 als “zalig” erkend. Zijn mariale leer, helemaal gecentreerd rond de kracht van de verlossing door Christus, heeft zijn religieuze familie getekend. In de Onbevleete Ontvangenis van Maria viert zij haar patrones en koningin.

6 - Benedictus XVI, algemene audiëntie van 7 juli 2010.

logie intellectueel moet worden uitgediept en ontvangen. Hopelijk kunnen de theologen altijd luisteren naar deze bron van geloof en de nederigheid en de eenvoud van de kleinen bewaren!"⁷

Het volk had ongetwijfeld de leer van de erfzonde niet kunnen ontwikkelen: wat het beleeft is de zekerheid van een moederlijke aanwezigheid, de tederheid van een liefde, waaruit een echt leven ontspringt, niet bevlekt of veroordeeld, maar altijd weer zuiver en mooi. Dat is het wat het geloof ons leert: het geloof, met andere woorden **het oorspronkelijke vertrouwen** die ons uit het niets wegtrekt en ons beschikbaar stelt voor het werk van God.

Maria, zonder zonde ontvangen, mankeert niets. Zij is niet minder mens dan de zondaars, integendeel. Zij is het schepsel dat niet aan Gods handen ontsnapt en die aan de genade gehoorzaam blijft. Zij is de geheel luisterende en dus de geheel bevrijde uit de gevangenissen van egoïsme, hoogmoed of angst. Los van elke belemmering door het teruggeplooid op zichzelf zijn, maar poreus voor de aangeboden liefde en in staat om deze naar de wereld te brengen.

Is Maria dan een uitzondering in de mensheid? Statistisch zeker, maar de waarheid ligt niet in de statistieken. Maria is de echte mensheid. In het hart van onze geschiedenis getuigt zij dat de oorsprong altijd toegankelijk is. En in Lourdes, samen met Bernadette, trekt zij ons naar de bron. Zij doet ons ontdekken dat wij in het hart van God leven. Het is zozeer waar dat wij bestaan door de blik die ons doet leven. Ik geef mij niet het leven, ik ontvang het en geef het door. Ik leef door en in een uitwisseling van liefde.

Wij zijn dus de uitzondering, wij die goed de medeplichtigheid aan het kwaad, de vrees en het wantrouwen aanvoelen en die zoeken te ontsnappen via artificiële paradijzen. Maar in Jezus Christus, zijn eerstgeboren Zoon, laat God ook ons als zijn kinderen geboren worden. *"Want in Hem heeft Hij ons uitgekozen, al voor de grondlegging van de wereld, om heilig en vlekkeloos voor Hem te staan in liefde"* (Ef 1, 4). Hij doet ons geboren worden in zijn familie 'Kerk': *"Christus heeft de Kerk liefgehad en zich voor haar overgeleverd om haar heilig en rein te maken, door het waterbad en het woord, om haar*

---

7 - Benedictus XVI, algemene audiëntie van 7 juli 2010.

tot zich te voeren in haar luister, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onbesmet" (Ef 5, 25-27).⁸

Wij mogen ons dus laten opnemen in de vertrouwende nederigheid van Maria, met de eenvoud van Bernadette die alle valkuilen weet te ontwijken. Laten wij dit kind ontvangen dat God ons schenkt, "jonger dan de zonde, jonger dan het ras waaruit het voortkwam en, alhoewel Moeder door de genade, Moeder van de genaden, de jongste van het menselijk geslacht".⁹

"Zij had blauwe ogen", de kleur van de geboorte. Zo besluit Bernadette het relaas van de verschijningen¹⁰.

3 - "DAAR IS JE MOEDER"

a) Een nieuwe naam, een nieuwe geboorte

Elk voorrecht van God moet gedeeld worden. Maria komt niet om zich door Bernadette te laten bewonderen. Zij geeft haar de zending aan een zondige wereld deze mededeling te brengen: "IK BEN de Onbevleete Ontvangenis." Bernadette doet méér dan herhalen, zij eigent zich deze verklaring toe en maakt haar tot de hare. Zo zullen "de priesters", naar wie ze gezonden wordt, weten dat zij op hun beurt "een kapel moeten bouwen", een woonplaats voor God onder de mensen, maar buiten de gekende wegen, zoals in de woestijn. Er ontstaat iets nieuws: een volk wordt samengeroepen op maagdelijke grond om de genade van een nieuwe schepping te begroeten.

8 - Ik kijk graag naar de heiligheid die aanwezig is in het geduld van Gods volk: bij ouders die hun kinderen met zoveel liefde opvoeden, bij mannen en vrouwen die hard werken voor het levensonderhoud van hun gezin, bij zieken en oudere religieuzen die blijven glimlachen. In hun dagelijkse volharding zie ik de heiligheid van de strijdende Kerk. Heel vaak is die heiligheid te vinden "naast onze deur", bij onze naaste buren, die in ons midden wonen en daar Gods aanwezigheid weerspiegelen. Wij zouden hen "de middenklasse van de heiligheid" kunnen noemen (Paus Franciscus, Exhortatie Gaudente et exultate § 7). Heiligheid is het mooiste gelaat van de Kerk (§ 9). Wij zijn allen geroepen om heiligen te worden door liefdevol te leven en een persoonlijk getuigenis te geven in alles wat we doen, op de plaats waar we zijn (§ 14). Wees niet bang om een hoger doel na te streven, om je door God te laten binnemen en bevrijden. Wees niet bang om je te laten leiden door de heilige Geest. Heiligheid maakt je niet minder mens, want het is de ontmoeting tussen jouw zwakte en de kracht van Gods genade. Want uiteindelijk, om het met de woorden van Léon Bloy te zeggen, "is de enige grote tragedie in het leven geen heilige te worden" (§ 34).

9 - G. Bernanos, *Journal d'un curé de campagne*, in *Ceuvres romanesques*, La Pléiade, 1961, p.1194.

10 - R. Laurentin, *Vie de Bernadette*, DDB, 1978, p.187.

De Farizeeër Nicodemus zal aan Jezus dezelfde vraag stellen als deze van Maria aan de engel Gabriël op het moment dat ze verneemt dat ze de moeder van de Messias zal worden: "Hoe zal dit geschieden?" (Johannes 3). Kan een oude man terugkeren in de schoot van zijn moeder om opnieuw geboren te worden? Want daarover gaat het wel degelijk. Onze geboorte op aarde opent een ruimte die ons het souvenir en de smaak van een 'elders' moet geven. Wij zijn gemaakt voor het geluk van een andere wereld, niet om te ontsnappen aan deze waar we wonen, maar om in deze een beschikbaarheid voor de genade op te wekken. "Meester, waar houdt U uw verblijf?" vragen twee leerlingen van Johannes de Doper aan Jezus: zij zullen de welbeminde Zoon leren kennen, die woont in de schoot van de Vader (Johannes 1, 38-39).

In Maria hebben wij het model van de kapel die moet worden gebouwd, huis van Nazaret en ook het Cenakel, een huis door het gebed bewoond en open voor de gave van de Geest. Kan het Cachot in de *rue des Petits-Fossés* voor ons het adres zijn? Gebed en familiale liefde waren het dagelijks voedsel van Bernadette. Liefde voor God en dienst aan de armen worden haar roeping bij de Zusters van Liefde van Nevers. Bernadette, verbrand door een vlam die ontsproot uit het graf op de morgen van Pasen, zal de glimlach en het licht van de blik en van het hart van Maria weerkaatsen. Zij brengt haar boodschap, niet als een postbode die de inhoud van de brief niet kent, maar zoals de eerste getuigen van de Blijde Boodschap, die er eerst zelf door getransfigureerd zijn.

Teruggekeerd uit de extase kan Bernadette de betekenis van haar boodschap niet uitleggen, maar zij heeft hem als een zaadje in haar hart ontvangen: "IK BEN de Onbevleete Ontvangenis." Maria werd als eerste opgenomen in de familie van God. Niet van nature maar door de genade. Door het werk van de heilige Geest in haar neemt zij deel aan het geboren worden van Gods Zoon. Bernadette zal ook deze zending aanvaarden. Wij zeiden het al in 2019, toen wij haar zagen de Liefde van God leren aan een van de jonge meisjes die in Nevers binnentraden, maar zich niet in staat achtte te naderen tot de afschuwelijke wonde van een zieke zuster¹¹. "IK BEN de On-

---

11 - Op een dag droeg Bernadette me op te gaan wandelen met moeder Anne-Marie Lescurie, die blind was. Ze zei me: "Je moet voor haar zorgen alsof het Onze-Lieve-Heer was." Ik antwoordde: Daar is toch nogal wat verschil tussen." Ik vroeg haar waarom die zieke niet haar volledige kloosterkleed droeg. Ze zei me: "Dat zul je vanavond wel zien." Ik ging ernaar toe en ik zag de wonde van die zieke, vol wormen die Bernadette opving op een bord. Ik kon dat schouwspel niet aanzien. Bernadette zei me: "Jij zult me een mooie zuster van liefde zijn! Je hebt weinig geloof" (Getuigenis van Julie Garros, in R. Laurentin, Het leven van Bernadette, D.A.P. Reinaert Uitgaven, p 194).

bevleete Ontvangenis." Ik laat me door de vlam van de kaars verbranden en ik word een brandende braamstruik: uit mijzelf ben ik slechts een doornige struik, maar de aanwezigheid van een liefde verlicht mij van binnenuit om zich door mij heen te verspreiden¹².

Nee, Bernadette, je bent geen "nietsnut", je bent een zuiver wonder, en je doet in je zus of broer pelgrim het verlangen ontstaan de vergeten bron terug te vinden van haar verwekking in de schoot van God zelf, van haar roeping tot kind van God.

b) De naam en de zending van de Kerk

De naam van Maria is de zending van de Kerk, geen activiteit naast andere, maar een zending die haar definieert, die haar naam wordt. Zij laat de Eengeboren Zoon komen, draagt Hem en laat Hem geboren worden als de volmaakte uitdrukking van de Liefde van de Vader.

"Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tot de gemeenten zegt: "Wie overwint, zal ik van het verborgen manna geven, en ik zal hem een wit steentje geven en op dat steentje staat een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan hij die hem ontvangt." (Apok 2, 17). Het zou mooi zijn moest elke deelnemer tijdens de bedevaart een witte kei ontvangen, waarop hij de ontvangen zending kan schrijven, een unieke zending waarbij heel zijn leven is betrokken. Ik denk aan die zuster die op de dag van de inkleding de naam "gedeelte vreugde" ontving: zonder er bewust van te zijn straalde zij in heel wat situaties vreugde uit, waaraan de anderen zich konden voeden.

"IK BEN de Onbevleete Ontvangenis." De Heer verbergt zijn voorrechten niet, Hij staat ons alles af, tot en met het leven van zijn enige Zoon, degene die Hij liefheeft (Gen 22, 2). Anders dan Abraham, die zijn zoon Izaak terugkrijgt en zich ontslagen van het offer weet, gaat de Vader in het offer tot het uiterste, en Maria, de Moeder, neemt eraan deel. Zo wordt ons getoond dat deze Liefde

12 - Het is de betekenis van het wonder met de kaars op Paaswoensdag 7 april 1858.

in staat is de afgrond van de afwijzing, van het lijden en van de dood over te steken, en uiteindelijk bij het schepsel dat dit erkent het ja opwekt: God toont zich in staat om van schuldigen pelgrims te maken, verzoend met het Leven dat Hij geeft.

Laat ons binnentreden in de dialoog die de Kerk doet geboren worden in de tuin van het lege graf. De vrouw is wennend achtergebleven. Zij hoort zich roepen: "Maria!" en zij herkent Degene die spreekt: "Rabboeni!" (Joh 20, 16). Jezus maakt in zekere zin Magdalena "onbevlekt", door haar de naam te geven van deze die haar naam verloor, want in het Evangelie van Johannes wordt deze gewoon "de Moeder van Jezus" genoemd. De grote anonieme vrouw van het 4^e Evangelie bestaat slechts door de genade die haar vervult en de zending die zij krijgt: zij is er heel doorzichtig door en zij verspreidt hem in de mate van haar offer, helemaal.

Maria van Magdala, bevorderd tot "apostel van de Apostelen", verdwijnt zelf in de zending van de Kerk, die "bestaat om te evangeliseren"¹³ Uiteindelijk zullen de arme zondaars van de oevers van het Meer van Galilea met heel hun bestaan "vissers van mensen" worden. Zij zullen Christus dragen zoals een moeder haar kindje draagt. *"Mijn kinderen, ik moet opnieuw weën doorstaan vanwege u, totdat u de gestalte van Christus hebt aangenomen"* schrijft Paulus in zijn Brief aan de Galaten, juist nadat hij het Mysterie heeft beleden: *"Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, heeft God zijn Zoon gezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de Wet, om hen die onder de Wet stonden vrij te kopen, opdat wij de rang van zonen zouden krijgen"* (Gal 4, 19.4).

13 - Paulus VI, Apostolische exhortatie *Evangelii Nuntiandi* (8 december 1975), § 14.

De Kerk moet haar naam en haar zending terugvinden, zij moet blijven weerstaan aan de bekoring haar eigen referentie te zijn, voor eigen rekening te werken om een denksysteem te worden, een humanitaire organisatie, een godsdienst tussen andere: zij is een oord van gedeeld leven, het leven van God zelf dat in haar brandt. Haar enige zekerheid ligt in haar God die herhaalt: *"Ik heb u bij uw naam geroepen; u bent van Mij"* (Jes 43, 1), *"In mijn handpalmen heb Ik u geschreven"* (Jes 49, 16), *"Zij geven u een nieuwe naam, die de Heer zelf heeft bepaald"* (Jes 62, 2). En u zegt in uw hart: *"Wie heeft mij deze kinderen geschonken? Ik was toch kinderloos en onvruchtbaar, verbannen en verstoten: wie heeft die dan grootgebracht? Zie, ik was alleen achtergelaten, waar waren zij toen?"* (Jes 49, 21).

Tegenover dit grote mysterie van Gods gratuite keuze, van het geboden heil en de toevertrouwde zending, kan je een kreet van erkentelijkheid laten opstijgen naar Degene die jou bemint: *"U bent toch onze vader; van oudsher heet U onze Verlosser"* (Jes 63, 16). Je begrijpt goed dat wanneer je verkozen, uitgekozen, gekozen bent, dat het dan is opdat allen zouden begrijpen dat zij langs jou geweld, bemind en gekozen zijn; indien jij door de Heer kon geleid worden, ondanks jouw misdaden en ontelingen, waarover de gewijde geschiedenis van het joodse volk en van de eerste Kerk getuigt, dan moet er in het Rijk der hemelen wel plaats zijn voor zieken en zondaars, prostituees en tollenaars.

Zo ontdekken wij onze Moeder de Kerk naar het beeld van Maria, deelnemend in de geboorte van Gods kinderen. De Kerk is geen vereniging die wij oprichten, zij is een familie die we ontvangen en die ons draagt. Maria, haar model is ook haar moeder, in de zin dat de Kerk leeft van het geloof van haar onbevleed hart, helemaal open voor de gave van God. Maria voegt niets toe aan het heilswerk, toch werkt zij mee door het op een perfecte manier te onthalen, zonder er iets van te laten vallen, terwijl wij, aan onszelf overgeleverd, vluchten en Jezus alleen laten. Maar "de Moeder van Jezus was aanwezig", in Kana en aan de voet van het Kruis, bij "het begin van de tekenen" en wanneer Jezus kan zeggen: "Alles is volbracht."

c) Kinderen van Maria, missionarissen van het Evangelie

In Lourdes en met Bernadette kunnen wij Maria bij ons opnemen, **om meer van de genade van ons doopsel te leven**, om ons te laten baren door dat gelovig hart dat Jezus droeg: zo wordt Bernadette op 8 september 1858 als kind van Maria aanvaard. Ook wij kunnen lid worden van de Familie van O.L. Vrouw van Lourdes en de vreugde van de Verschijning kennen. Wij ontvangen dan het blauwe scapulier van Maria en Bernadette: met hen zijn wij "met Christus bekleed" (Gal 3, 27).

Witte steen, blauwe scapulier, in het hart van Maria worden wij een andere Christus, leerlingen – missionarissen van de Geest van leven, in dienst van de beschaving van de Liefde. Dat is de Zending van de Onbevleete: de Onbevleete

Maria, de "vol van genade", is de weg waarlangs Jezus onze mensheid heeft aanvaard, en ook vandaag nog komt, in het hart van elke mens. Bijgevolg is zij ook de weg waarlangs elke mens naar haar Zoon gaat, en langs Hem naar de Vader. De heilige Maximiliaan-Maria Kolbe leidt ons op deze weg, die al getrokken was door de heilige Louis-Marie Grignion de Montfort: *"Indien wij dus deze hecht gefundeerde devotie tot de allerheiligste Maagd verspreiden, dan doen wij dat enkel en alleen om die tot Jezus Christus beter ingang te doen vinden. Wij beogen niets anders dan een gemakkelijk en gewaarborgd middel aan te reiken om Jezus Christus te vinden. Als de devotie tot de heilige Maagd ons van Jezus Christus verwijderd, zouden wij ze moeten verwerpen als een duivelse begoocheling. Maar het tegendeel is waar. Zoals ik al eerder aangetoond heb en nog verder zal duidelijk maken, is deze devotie voor ons enkel noodzakelijk om ten volle Jezus Christus te vinden en Hem innig lief te hebben en trouw te dienen."* (De ware Godsvrucht, nr. 62)

Wij moeten hoofdstuk VIII van de conciliaire constitutie over de Kerk herne-

men en herontdekken dat wij, wanneer wij uit onszelf Jezus zullen zoeken langs de kromme wegen van onze redeningen en povere gevoelens, vlug afgeleid raken van de goede intenties en de goede beslissingen die ons dragen. Alleen Maria met haar pure geloof tekent voor ons de rechte weg naar het hart van God. Daarom "wordt de onmiddellijke vereniging met Christus er niet door belemmerd, maar juist bevorderd"¹⁴. Zo is Maria middelares, "Middelares als moeder"¹⁵, als een gietvorm die ons vorm geeft en laat geboren worden naar het beeld van onze oudste broer.

Het mariale gebed schiet daar wortel. Het doet ons binnentreden in het Magnificat van Maria, tot aan de voet van de Calvarie, op de wegen van de Kerk, onder de mensen van alle tijden en plaatsen, in de adem van de Geest van Jezus, op het Kruis gegeven voor een nieuw Pinksteren. Bernadette heeft het bij de Grot van Massabielle herkend. Aan ons nu om dit ook te doen en ons te laten glijden in de genade van de gave die ons wordt geschonken.

"De toekomst van Lourdes is de Onbevleete Ontvangenis", verzekerde Pater Duboé, een van de eerste chapelains, bij de inhuldiging van de eredienst aan de Grot in 1866. Met het colloquium van 2008 mogen we er aan toevoegen: *"De toekomst van de mensheid is de Onbevleete Ontvangenis"*, het is de vreugde van de geboorte en van het begin.¹⁶

---

14 - Vaticaan II, *Lumen Gentium* 60.

15 - Dit is de titel van het derde deel van de encycliciek *Redemptoris Mater*.

16 - P. de La Teyssonnière, P. Duboé citerend, resumeert zijn uiteenzetting met de verzekering: "Lourdes is voor de zondaars", dus voor allen. Zie het colloquium van Lourdes 2005, p. 151, en dit van 2008, waar P. Brito kan besluiten, p. 44: "Bij elke mens, ongeacht de zonde die verminke, zal het merkteken van God altijd aanwezig zijn. Daarom heeft niemand het recht te wanhopen, noch over zichzelf noch over zijn medemens. In Maria wordt een immens grote hoop aan de wereld geschonken."